

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

רועה נאמן אפרים קרסיק

ובמהלכם לא ביקרתי בבית, ולכן גם לא יצרתי שום קשר עם הרבי בזמן האחרון, ולא הודעתי כלל על יום הולדתי הקרב ובא. מכל מקום, חשבתי על העניין ועל דרכים כיצד אפשר יהיה לבצע זאת בפועל.

למחרת התקשרתי שוב הביתה כדי לתאם איך ומה בדיוק נעשה בנוגע ליום ההולדת, ואז הודיע לי אבי שהתקשרו שוב מהמזכירות, והפעם הודיעו שהרבי החליט להעניק לי זוג תפילין. עכשיו כבר באמת התפלאתי. יום אחרי יום מתקשרים מהמזכירות; למה לא הודיעו את שני הדברים ביחד? בנוסף, זה בהחלט לא שגרתי שהרבי יעניק למישהו זוג תפילין, ועוד לגמרי מיוזמתו. ובכלל, הרי יש לי כבר שני זוגות תפילין - של רש"י ושל רבינו תם - שאבי קנה לי לקראת הבר-מצווה.

לקראת חנוכה הגעתי הביתה, שם חגגנו את יום הולדתי, ואז גם ראיתי את הפתק עם נוסח ההוראה מהמזכירות של הרבי. בהמשך התברר שמהמזכירות אכן יצרו קשר עם יצרון בתי תפילין מירושלים בשם הרב אברהם קרישבסקי וביקשו שיכין זוג בתים, מבלי לפרט עבור מי הם מיועדים. אחרי שדיווח שהבתים מוכנים, הודיעו לו שיעבירו אליו פרשיות, וכשהתפילין היו מוכנות ביקשו שימצא דרך להעביר את זה בהקדם האפשרי לנוי יורק. ר' אברהם קרישבסקי תכנן לנסוע לרבי לקראת י' שבט של אותה שנה, שבה ציינו ארבעים שנה לנשיאתו של הרבי, והוא הביא איתו את התפילין.

כשנודע הדבר לאבי הוא הזמין שקית קטיפה מיוחדת וביקש שירקמו עליה: "מתנה מכ"ק אדמו"ר שליט"א לאפרים קרסיק, טבת תש"נ". הוא נסע לשדה התעופה שם פגש את ר' אברהם קרישבסקי, וביקשו שיכניס לתוך שקית זו את התפילין שהוא מתכוון למסור לרבי, והוא גם צירף מכתב לרבי.

בעת מעמד חלוקת הדולרים ביום ראשון, ט' בשבט מסר ר' אברהם את התפילין עם המכתב לידי הרבי.

«

אפרים קרסיק בתקופת שירותו הצבאי, בעת סיור בדרום לבנון

נולדתי בכפר חב"ד, שם גדלתי והתחנכתי בתלמוד תורה ואחר כך בשיבות חב"ד. אחרי לימודי בישיבת חב"ד בקרית גת התגייסתי לצבא, ושירתי כלוחם בצנחנים. בשנת תש"נ (1989) היחידה שלי שירתה בעומק לבנון, במקומות ששרצו מחבלים וסכנות רבות. ערב אחד, לקראת חנוכה, התקשרתי לבית הוריי לפני היציאה למארב כדי לדרוש בשלומם ולספר להם שאצלי הכל בסדר.

באותה שיחת טלפון סיפר לי אבי שהתקשרו ממזכירות הרבי והודיעו שהיות שבחנוכה חל יום הולדתי, ביקש הרבי שאחוגג את יום הולדתי ואקיים את מנהגי יום ההולדת. כשנתיים קודם לכן, אחרי פטירת הרבנית חיה מושקא, הכריז הרבי על "מבצע יום הולדת", וקרא לנצל את יום ההולדת - שהוא מעין "ראש השנה" פרטי - כיום של התבוננות וקבלת החלטות טובות מתוך התוועדות רעים. למען האמת, זה היה נראה לי מאוד חריג, ואפילו פקפקתי תחילה אם אמנם ההוראה הזו הגיע ממזכירות הרבי. הרי כבר כמעט חודשיים שאני משרת בלבנון

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות
רעיונות אישים

ברכה עבור כל בני המשפחה, אם כי הוא כמובן הזכיר שאני משרת בצבא, וציין שאני כרגע נמצא בלבנון. הרבי בוודאי ידע עד כמה המצב שם מסוכן, וייתכן שהרבי ביקש לחזק אותי בגשמיות וברוחניות ולהעניק לי תוספת ברכה ושמירה מיוחדת, אבל אנחנו הרי לא באמת יודעים את החשבונות של הרבי.

המחשבה הזו ישרה לי בראש הרבה זמן, ולפני כמה שנים עשינו מפגש של כל חיילי הפלוגה ששירתו אז בלבנון, עשרים וחמש שנה קודם לכן. אחד הדברים ששבו וציינו שם זו העובדה שלאורך כל שהותנו בלבנון, למרות כל מה שעברנו שם, לא נפלה שעה אחת משערות ראשו של איש מאתנו, וכולנו שבנו בריאים ושלמים בגופנו ובנפשנו. חשבתי על כך, ואין לי כל הסבר לכך מלבד לזקוף זאת לזכות ברכתו של הרבי, שישב במרחקים ב-770 ודאג בצורה מיוחדת לי ולחברי שהכל יהיה בסדר, ושנצא משם ללא פגע.

הרגשתי כיצד הרבי, כמו רועה נאמן, דואג אישית לכל אחד ואחד מצאן מרעיתו - לכלל ישראל. לרבי הרי יש עיסוקים רבים - אלפי חסידים, שלוחים, מוסדות, ואינספור מכתבים מכל רחבי העולם - ובין כל אלה הוא מוצא את הפנאי לחשוב ולדאוג גם לאותו נער צעיר שמשרת אי שם בלבנון.

אפרים קרסיק מתגורר היום בבני ברק ומשתייך לקהילת חב"ד בעיר. הוא רואיין בביתו בחודש סיון תש"פ (2020).

הרבי פנה למזכיר הרב לייבל גרונו, מי שטיפל בהזמנת התפילין, ושאל האם כבר שילמו עבורם. בהמשך שאל הרבי האם יש מישהו שנוסע לארץ הקודש. בדיוק נכח שם בתור הרב לוי וילמובסקי מכפר חב"ד שעמד לשוב ארצה, וממנו קיבלתי את התפילין שהרבי שלח עבורי ושאותם אני מניח מדי יום מאז.

אגב, היה המשך לסיפור הזה עם התפילין. כעבור כשנה, בשנת תנש"א (1991) עברתי תאונת דרכים ונפצעתי ביד שמאל. עברתי ניתוח ונראה היה שהכל בסדר. אך כעבור כמה חודשים, כשחזרתי לביקורת, התברר שהעצם לא התאחזה כראוי, ושיש צורך לשוב ולנתח. כמובן כתבנו על כך לרבי וביקשנו את ברכתו. תשובת הרבי הייתה לבדוק את התפילין.

בבדיקה התברר שבפרשה השנייה בתפילין של יד, פרשת "והיה כי יביאך", היה נתק קטן באות כ' של המילה "ידכה", והוא כמובן תוקן. מעניין שמצורת הכתיבה החרیגה של מילה זו - "וקשרתם לאות על ידכה", במקום "ידך" -

התפילין שאפרים קיבל מתנה מהרבי

דרשו חז"ל "יד כהה", כלומר שאת התפילין יש לקשור על היד החלשה יותר, דהיינו אצל רוב האנשים, יד שמאל, היא היד שנשברה לי.

כשהגעתי ביום המיועד לעשות את הניתוח, היה שם מנהל המחלקה ששהה תקופה בחו"ל. הוא ביקש לעבור על התיק הרפואי שלי לפני ביצוע הניתוח, והחליט לשלוח אותי לצילום חוזר. אחרי שעיין בצילומים הודיע לי שאני משוחרר לביתי! "הכל בסדר", אמר, ורק ביקש שאגיע בעוד חודשיים לביקורת.

בכל בוקר כשאני מניח את התפילין הללו ששלח לי הרבי, ומסתכל על המילים שרקומות על השקית, אני שואל את עצמי, "במה אני כל כך מיוחד? מה עשיתי שזכיתי לקבל כזו מתנה מהרבי?" ככל שבדקתי וניסיתי לברר, לא מצאתי בינתיים עוד שום מקרה דומה שבו הרבי שלח למישהו זוג תפילין.

שאלתי בשעתו את אבי אם הוא כתב משהו מיוחד לרבי שיכול היה לגרום לכך. הוא אמר שכתב כהרגלו וביקש

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תנש"א (1990) — הרבי הביע את רצונו לחלק "דמי חנוכה" בסך שמונה עשר דולר לכל אחד ואחת מקבוצת "ילדי צ'רנוביל" - ילדים יהודים מאיזור האסון בכור האטומי בצ'רנוביל שהובאו לכפר חב"ד במסגרת מיזם מיוחד של "צעירי חב"ד". הרבי ביקש כי בתור אחראי על חלוקת דמי החנוכה בשמו ימונה רבה של כפר חב"ד, הרב מרדכי שמואל אשכנזי ע"ה.¹ כ"ט בכסלו

1 חדשות "בית חיינו", גיליון 68, עמ' 7

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org